

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

WARSZAWA, grudzień 1983 r.

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

Nr. 12.

Drogie Koleżanki, drodzy Koledzy!
Członkowie Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego!

W imieniu Zarządu Głównego PTTK składamy Wam najserdeczniejsze życzenia pomyślności i sukcesów w pracy zawodowej i społecznej działalności w Nowym, 1984 roku.

Dzięki Waszej ofiarności i pracy miniony rok możemy uważać za udany. Chcielibyśmy, aby 1984 rok był jeszcze lepszy dla turystów, Towarzystwa i Polski Ludowej.

Jednocześnie przekazujemy życzenia wszystkiego najlepszego w życiu osobistym.

Sekretarz Generalny

Zdzisław Łysio

Prezes
Andrzej Gorden

Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

Ostatnie w bieżącym roku posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego PTTK odbyło się w dniu 11 grudnia b. r. w Krakowie. Część posiedzenia odbyto wspólnie z plenum Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK /o działalności Komisji piszemy szerzej w dziale "Na warsztacie komisji społecznych"/.

Okres, który minął od plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego PTTK "PTTK a góry", na którym podjęto Uchwałę nr 5/X/81 Zarządu Głównego w sprawie rozwoju turystyki górskiej pozwala na dokonanie pierwszych ocen realizacji Uchwały.

Komisja Turystyki Górskiej przedstawiła szczegółową ocenę realizacji wspomnianej Uchwały. Z bogatego materiału zasygnalizujemy tylko problem bazy noclegowej - schronisk górskich PTTK. Pozytywnie oceniono opracowany przez KTG program rozwoju bazy, a także stworzenie podstawowych założeń do modelu turystyki górskiej w Polsce. Materiały te zostały przyjęte przez Prezydium Zarządu Głównego. Wspomniano również uchwałę nr 100/82 Prezydium ZG PTTK, zawierającą m. in. znowelizowany regulamin schronisk górskich. Regulamin ten tworzy preferencje dla turysty indywidualnego. Posunięcia te należy traktować jako pierwsze kroki dla stworzenia warunków do uprawiania górskiej turystyki kwalifikowanej. Komisja Turystyki Górskiej zamierza jednocześnie podjąć akcję szkolenia turystycznego kadry schronisk górskich. Może to spowodować bliższe powiązanie pracowników schronisk z górską ideologią Towarzystwa, a także bliższą współpracę z górskim aktywnym PTTK. Efektem

tego winna być realizacja celów programowych, przy których niezbędna jest dobra wola i zaangażowanie ludzi. Komisja Turystyki Górskiej podkreśliła, że górską działalność Towarzystwa winna być stałym elementem działań Zarządu Głównego, należy jednocześnie cyklicznie dokonywać przeglądu spraw górskich i podejmować odpowiednie kierunki działalności.

Podczas posiedzenia przedstawiono również wnioski ze wspólnej narady Komisji Turystyki Górskiej i przedstawicieli Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej z terenów górskich odbytej w początku grudnia b. r. O naradzie tej piszemy szerzej w dziale "Różne sprawy Towarzystwa".

Prezydium Zarządu Głównego PTTK zapoznało się z przedstawionymi materiałami. Wyrażono podziękowanie dla Komisji za dotychczas podjęte działania w zakresie realizacji Uchwały Zarządu Głównego PTTK "PTTK a góry". Jednocześnie sformułowano szereg wniosków dotyczących działalności PTTK w zakresie kwalifikowanej turystyki górskiej.

W sferze programowo-organizacyjnej wnioski te dotyczą między innymi przeprowadzenia przez Komisję Turystyki Górskiej w 1984 i 1985 roku Młodzieżowej Szkoły Górskiej zgodnie z przyjętymi założeniami, wystąpienie Zarządu Głównego PTTK do Głównego Komitetu Turystyki z apelem o pomoc w uregulowaniu sprawy "Drogi Przyjaźni" w Karkonoszach, nowelizacji porozumień z Tatrzańskim Parkiem Narodowym oraz analizy realizacji porozumień z GOPR.

Wnioski programowo-gospodarcze dotyczą przede wszystkim działalności bazy noclegowej Towarzystwa na terenie gór; to jest funkcjonowania schronisk górskich oraz zasad ich dotowania, stacji turystycznych PTTK, tworzonej bazy namiotowej PTTK. Uznano

za zasadne przeanalizowanie zasad funkcjonowania obozów górskich, zalecając jednocześnie Komisji Turystyki Górskiej przedstawienie koncepcji organizacji i prowadzenia tych obozów. Jednocześnie Prezydium ZG PTTK i Komisja Turystyki Górskiej zwrócili się do Rad Programowych Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej o analizie spraw związanych z gospodarką inwestycyjną i realizacją Uchwały nr 100/82,

protokołów pokontrolnych w obiektach górskich oraz sprzedaży usług zbiorowych w obiektach górskich. Materiał ten będzie tematem obrad Prezydium ZG PTTK. Jednocześnie zaproponowano Komisji Turystyki Górskiej rozważenie działalności programowej w górskich rejonach recepcyjnych /"górskie abecadło"/, sporządzenie raportu o stanie szlaków górskich oraz dokonanie analizy wykorzystania w pracy programowej PTTK przodowników turystyki górskiej.

W zakończeniu wspólnej części posiedzenia Prezydium Zarządu Głównego PTTK wyraziło podziękowanie dla Komisji Turystyki Górskiej za dotychczas podjęte działania w zakresie wdrażania uchwały "PTTK a góry".

Prezydium ZG wraz z KTG wyraziły uznanie dla działaczy Wydawnictwa "Kraj" za ich publikacje w sprawach górskich.

W dalszej części posiedzenia Prezydium ZG PTTK przyjęło dwie istotne uchwały dotyczące ekonomicznych sfer działalności Towarzystwa. Przyjęto zatem zmiany i uzupełnienia do Uchwały nr 94/82 Prezydium ZG PTTK w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw PTTK. Uchwale tej poświęcimy więcej miejsca w kolejnych numerach "Informacji".

Przyjęto również Uchwałę nr 192/83 w sprawie Funduszu Pomocy Oddziałom i innym jednostkom PTTK, nowelizującą obowiązującą dotychczas Uchwałę nr 80/82. Pełny tekst Uchwały publikujemy w dziale "Kierunki usprawnień systemu ekonomicznego PTTK".

Prezydium zapoznało się również z informacją o odbytych naradach strefowych prezesów Oddziałów PTTK /patrz dział "Sprawy organizacyjne"/.

KIERUNKI USPRAWNIEŃ SYSTEMU EKONOMICZNEGO PTTK

W grudniu 1983 roku Prezydium ZG PTTK podjęło Uchwałę w sprawie Funduszu Pomocy Oddziałom i innym jednostkom PTTK. Ten istotny dla jednostek Towarzystwa dokument w fazie tworzenia był poddawany szerokiej konsultacji - między innymi podczas strefowych narad prezesów oddziałów PTTK. Kolejne wielowariantowe projekty uzyskiwały opinie zarówno ogniw PTTK jak i Rady Ekonomicznej ZG PTTK.

Trudna decyzja wyboru spośród wielu proponowanych rozwiązań skłoniła ostatecznie Prezydium ZG PTTK do zaakceptowania rozwiązań kompromisowych. Od praktycznego stosowania Uchwały przez jednostki Towarzystwa zależeć będzie, czy będzie to rzeczywiście "złoty środek" i czy spełni on założone zadania.

Podstawowe modyfikacje w stosunku do obowiązującego poprzednio regulaminu dotyczą:

1. zakresu ulg i zwolnień oraz preferencji dla zadań szczególnie ważnych dla Towarzystwa,
2. kierunków dystrybucji środków finansowych,
3. zasad wnoszenia wpłat,
4. zasad kontroli, uprawnień nadzorczych oraz systemu informacji o dochodach i wydatkach,

Ponadto Uchwała utrzymała zasadę, iż podstawowym kryterium oceny w dłuższym okresie czasu winna być ilość członków w jednostce organizacyjnej mierzona kwotą zebranych składek /podobne mechanizmy obowiązują przy rozdziale środków wyrównawczych dla Zarządów Wojewódzkich/.

Szczegółowe uzasadnienie wprowadzonych zmian przedstawimy w kolejnych "Informacjach". Poniżej zaś publikujemy pełny tekst Uchwały.

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 11 grudnia 1983 r. w sprawie Funduszu Pomocy Oddziałom PTTK i innym jednostkom PTTK

Na podstawie § 21 ust. 2 pkt. 12 statutu PTTK oraz § 8 ust. 2 regulaminu Zarządu Głównego, Zarządu Wojewódzkiego i Zarządu Oddziału PTTK, Prezydium Zarządu Głównego PTTK postanawia:

§ 1

Wprowadza się zmodyfikowane zasady tworzenia i wykorzystania Funduszu Pomocy Oddziałom i innym jednostkom PTTK, które określa regulamin stanowiący załącznik do Uchwały.

§ 2

Sekretarz Generalny PTTK określi w drodze zarządzenia wzór wniosku o dotację lub pożyczkę, wzór skryptu dłużnego oraz wzór sprawozdania z dochodów i wydatków Funduszu.

§ 3

Traci moc Uchwała Nr 80/82 Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 28 maja 1982 r. w sprawie Funduszu Pomocy Oddziałom PTTK.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

PREZYDIUM ZG PTTK

REGULAMIN

Funduszu Pomocy Oddziałom i innym jednostkom PTTK

ROZDZIAŁ 1

Tworzenie Funduszu

§ 1

"Fundusz Pomocy Oddziałom i innym jednostkom PTTK" zwany dalej "Funduszem", tworzy się w zarządach wojewódzkich PTTK.

§ 2

Fundusz tworzy się z:

- 1/ wpłat dokonywanych przez oddziały PTTK z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej,
- 2/ wpłat dokonywanych przez przedsiębiorstwa PTTK, rozliczające się z budżetem ZG PTTK,
- 3/ pożyczek z Funduszu Rozwoju i Pomocy Gospodarczej ZG PTTK,
- 4/ darowizn, jeżeli ofiarodawca wyraźnie zadeklaruje darowiznę na rzecz Funduszu,
- 5/ odsetek od pożyczek udzielonych z Funduszu.

§ 3

1. Oddziały PTTK wnoszą wpłaty z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej na Fundusz w następującej wysokości:

- 1/ od działalności w zakresie organizacji i obsługi krajowego i zagranicznego ruchu turystycznego od 8 do 10 % od uzyskanej marży prowizji, stawki akwizycyjnej lub opłaty za usługę,
- 2/ od działalności w zakresie eksploatacji obiektów turystycznych od 2 do 4 % od wartości sprzedaży,
- 3/ od działalności w zakresie usług gastronomicznych od 6 do 10 % od uzyskanej marży,
- 4/ od działalności w zakresie usług transportowych od 1 do 3 % od wartości sprzedaży,
- 5/ od działalności w zakresie handlu detalicznego od 4 do 7 % od uzyskanej marży.

- 6/ od działalności produkcyjnej od 5 do 6 % od wartości sprzedaży,
 - 7/ od usług w zakresie prac podziemnych, podwodnych i wysokościowych od 2 do 4 % od wartości sprzedaży,
 - 8/ od działalności remontowo-budowlanej na rzecz zlecających spoza PTTK od 3 do 5 % od wartości sprzedaży,
 - 9/ inne usługi - od 1 do 3 % od wartości sprzedaży.
2. Zarząd Wojewódzki PTTK w drodze uchwały ustalił normy wpłat, mieszczące się w ramach określonych w ust. 4. Normy te powinny być jednakowe dla wszystkich oddziałów na terenie danego województwa i obowiązywać na okres minimum roczny. Powinny one być ustalone najdalej do 30 listopada roku poprzedzającego rok obliczeniowy.
 3. Wpłaty na Fundusz w przypadku wspólnych przedsiębiorstw jak również i innych form wspólnych przedsięwzięć gospodarczych oddziałów PTTK ustalone są proporcjonalnie w stosunku do podziału dochodu między założycieli /wspólników/ na zasadach określonych w ust. 1.

§ 4

Wyłącza się z podstawy naliczania wpłat na Fundusz:

- 1/ usługi noclegowe w obiektach turystyki kwalifikowanej spełniających wymogi uchwały nr 100/82 Prezydium ZG PTTK, w stacjach turystycznych oraz campingach,
- 2/ produkcję sprzętu i ekwipunku dla potrzeb turystyki kwalifikowanej posiadającej atest Rady Programowej ZG PTTK d/s Produkcji i Handlu, materiałów statutowych dla potrzeb jednostek organizacyjnych PTTK oraz elementów wyposażenia na rzecz obiektów turystycznych PTTK,
- 3/ usługi przewodnickie,
- 4/ usługi wypożyczalni, przechowalni i punktów naprawy sprzętu turystycznego,
- 5/ prowadzenie kolejek linowych i wyciągów narciarskich,
- 6/ działalność wydawniczą oraz sprzedaż wydawnictw, materiałów statutowych oraz odznak organizacyjnych.

§ 5

1. Kwoty odpisu na rzecz Funduszu pomniejsza się o kwotę składek członkowskich i wpisowego, zebraną w Oddziale /Oddziałach/, będących podmiotem naliczania odpisu według danych z rocznego bilansu Oddziału.
2. Kwota ulgi, o której mowa w ust. 1 nie może przekroczyć 75 % należnej wpłaty, wynikającej z przepisów § 3 i 4.

§ 6

1. Zarząd Wojewódzki może zwolnić od wpłaty na Fundusz na okres nie dłuższy niż 3 lata, to oddziały, które rozpoczynają prowadzenie działalności gospodarczej, jeśli przemawiają za tym względy ekonomiczne oraz potrzeby programowe PTTK.
2. ZW PTTK może w całości lub w części wyłączyć z podstawy naliczania na Fundusz działalności prowadzonej przez oddziały zakładowe na rzecz załóg swoich zakładów pracy.
3. Zarząd Wojewódzki może udzielić Oddziałowi naliczenia lub ulgi we wpłatach od innych rodzajów produkcji i usług, niż wymienione w § 4, jeżeli mają one szczególne znaczenie dla realizacji celów programowych i ekonomicznych PTTK.
4. Zarząd Wojewódzki może przyznać oddziałowi ulgę w należnej w danym roku wpłacie na rzecz Funduszu z tytułu remontów i modernizacji obiektów tury-

stycznych, napraw autokarów oraz inwestycji, jeśli mają one na celu rozwój produkcji lub usług o szczególnym znaczeniu dla realizacji celów programowych PTTK. Ulga ta nie może przekroczyć 1/3 łącznej wielkości wpłaty wyliczonej zgodnie z przepisami §§ 3, 4 i 5.

§ 7

Tryb i terminy uiszczenia przez Oddziały wpłat na Fundusz określa Zarząd Wojewódzki.

§ 8

1. Od zaległych zobowiązań z tytułu wpłat na Fundusz Oddział zobowiązany jest płacić karne odsetki w wysokości 18 % w stosunku rocznym. Karne odsetki stanowią stratę nadzwyczajną Oddziału.
2. W stosunku do Oddziału zalegającego z wpłatami na cele statutowe Zarząd Wojewódzki może wszcząć postępowanie przymusowe.
3. Zarząd Wojewódzki może w szczególnie uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na odroczenie terminu wpłaty ustalonego zgodnie z § 7 Uchwały bez naliczania karnych odsetek, o których mowa w ust. 1.

§ 9

1. Ewidencja księgowa Oddziału PTTK powinna zawierać dane potrzebne do ustalania przedmiotu i podstawy naliczania wpłat na cele statutowe, wysokości należnych wpłat oraz przysługujących ulg i zwolnień.
2. W przypadku stwierdzenia przez organ kontroli zewnętrznej w stosunku do Oddziału faktu nierzetelnego prowadzenia ewidencji księgowej, utrudniającego poprawne ustalenie podstawy naliczania należnych wpłat oraz przysługujących ulg i zwolnień ZW PTTK może:
 - 1/ określić wysokość należnej wpłaty w sposób szacunkowy,
 - 2/ odstąpić od zastosowania ulgi lub zwolnienia.
3. W przypadku stwierdzonego przez organa kontroli zewnętrznej w stosunku do Oddziału zbyt niskiego naliczania przez Oddział, wpłaty na Fundusz, jest on zobowiązany odprowadzić brakującą kwotę, zwiększoną o karę wynoszącą do 50 % tej kwoty.

§ 10

1. Przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem ZG PTTK wnoszą wpłaty na rzecz Funduszu wg zasad określonych przez Prezydium ZG PTTK.
2. Przedsiębiorstwo o którym mowa w ust. 1 może w drodze umowy z zainteresowanym Zarządem Wojewódzkim zadeklarować dodatkowo wpłaty na Fundusz poza obowiązkowymi płatnościami na cele statutowe PTTK, o których mowa w ust. 1.

§ 11

Uporczywe uchylanie się Oddziału od wpłat na Fundusz stanowi podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wynikającego ze Statutu PTTK.

§ 12

Środki Funduszu gromadzone są na rachunku rozliczeniowym Zarządu Wojewódzkiego.

ROZDZIAŁ 2

Wykorzystanie Funduszu

§ 13

1. Gospodarowanie środkami Funduszu odbywa się na podstawie sporządzonego na dany rok budżetowy ramowego planu zatwierdzonego przez Plenum Zarządu Wojewódzkiego w konsultacji ze wszystkimi zarządami oddziałów z terenu województwa obejmującego wszystkie dochody i wydatki funduszu.

2. Indywidualne decyzje w sprawie dotacji, pożyczek, warunków ich udzielania i spłaty podejmuje prezydium Zarządu Wojewódzkiego w ramach planu, o którym mowa w ust. 1.

§ 14

1. Środki Funduszu rozdziela się jako dotacje i pożyczki.
2. Dotacje mogą być przeznaczone na rozwój działalności programowej PTTK, a w szczególności na:
 - 1/ zrównoważenie budżetów oddziałów nie mających warunków do prowadzenia działalności gospodarczej,
 - 2/ finansowanie działalności programowej oddziałów,
 - 3/ dofinansowanie działalności pracowni krajoznawczych i muzeów PTTK,
 - 4/ dofinansowanie wspólnych przedsięwzięć oddziałów PTTK lub podejmowanych na rzecz wszystkich oddziałów działań własnych ZW PTTK w zakresie imprez, szkoleń, propagandy i wydawnictw /w tym biuletynów i czasopism regionalnych/.
 - 5/ częściowe lub całkowite pokrycie kosztów likwidacji działalności gospodarczej oddziałów lub likwidacji oddziałów,
 - 6/ w szczególnie uzasadnionych przypadkach dofinansowanie obiektów turystyki kwalifikowanej spełniających wymogi Uchwały nr 100/82 i stacji turystycznych w przypadkach jeśli ich działalność ma szczególne znaczenie dla realizacji celów programowych PTTK.
3. Pożyczki mogą być przeznaczone na rozwój działalności gospodarczej PTTK na terenie województwa, a w szczególności na:

- 1/ finansowanie środków obrotowych oraz inwestycji i remontów prowadzonych przez Oddział,
 - 2/ refinansowanie /w uzasadnionych przypadkach/ zaciągniętych przez Oddziały pożyczek z Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku,
 - 3/ finansowanie inwestycji odtworzeniowych i modernizacyjnych w obiektach turystycznych PTTK.
4. Zarząd Wojewódzki PTTK dzieląc dotacje przewidziane w ust. 2 pkt. 1 powinien:
- 1/ przeprowadzić ocenę, czy dany oddział nie ma rzeczywście warunków do prowadzenia własnej działalności gospodarczej lub do zapewnienia sobie innych źródeł finansowania działalności programowej.
 - 2/ uwzględnić wielkości składek członkowskich i wpisowego, zebranych w oddziałach, ubiegających się o dotacje.
5. Dotacje o których mowa w ust. 2 pkt. 1 nie powinny być udzielane w zasadzie dłużej niż przez okres 3 lat od chwili wejścia w życie niniejszej uchwały lub od daty powstania oddziału.

§ 15

1. Środki Funduszu nie mogą być wydatkowane na:
 - 1/ pokrycie kosztów administracyjnych zarządów wojewódzkich,
 - 2/ dotowanie działalności gospodarczej poza przypadkami wymienionymi w § 14 ust. 2 pkt. 5 i 6.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy kosztów prowadzenia scentralizowanej obsługi księgowej oddziałów przez zarząd wojewódzki za zgodą zainteresowanych oddziałów.

§ 16

Prezydium ZW PTTK składa sprawozdanie z dochodów i wydatków Funduszu w okresach półrocznych tj. na dzień 30.VI. i 31.XII. Zarządowi Głównemu oraz przekazuje je do wiadomości Zarządom Oddziałów z terenu województwa.

§ 17

Nie wykorzystane w ciągu roku środki Funduszu przechodzą na rok następnny.

ROZDZIAŁ 3

Zasady udzielania pożyczek i dotacji

§ 18

1. Udzielanie pożyczek i dotacji następuje na podstawie pisemnego wniosku zainteresowanej jednostki.
2. Wniosek powinien zawierać szczegółowe uzasadnienie udzielenia pożyczki lub dotacji, a w odniesieniu do pożyczek również propozycję co do terminu i źródeł ich spłaty.
3. Zarząd Wojewódzki może określić terminy składania wniosków o których mowa w ust. 1 oraz zakres dodatkowych informacji potrzebnych do rozpatrzenia wniosku.

§ 19

1. Termin spłaty pożyczki nie może przekraczać 5 lat, z wyjątkiem pożyczek określonych w § 14 ust. 3 pkt. 2, w przypadku których maksymalny okres spłaty wynosi 2 lata.
2. Spłata pierwszej raty pożyczki następuje najdalej w ciągu 1 miesiąca po upływie 1 roku od daty przelewu pożyczki.
3. Zarząd Wojewódzki może w uzasadnionych przypadkach zawiesić spłatę pożyczki na okres do 2 lat. Zawieszenie spłaty pożyczki nie przedłuża okresu spłaty wymienionego w ust. 1 i nie zwalnia z obowiązku uiszczenia oprocentowania za okres zawieszenia.

§ 20

1. Pożyczki udzielane z Funduszu są oprocentowane w wysokości:
 - 1/ 5 % w przypadku pożyczek na cele rozwojowe /inwestycje, przyrost środków obrotowych związanych z uruchomieniem nowej lub rozszerzeniem działalności handlowej, pośredniczej, noclegowej lub usługowej itp/.
 - 2/ 12 % w przypadku pożyczek interwencyjnych, związanych z trudnościami płatniczymi.
2. Pożyczki na rozwój obiektów turystyki kwalifikowanej, stacji turystycznych, ogólnodostępnych wypoczynalni, przechowalni oraz usług związanych z konserwacją i naprawami sprzętu turystycznego nie są oprocentowane.
3. Za zwłokę w terminowej spłacie pożyczki pobierane są niezależnie od oprocentowania dodatkowe odsetki karne w wys. 10 % zaległych rat w stosunku rocznym.

§ 21

Uruchomienie przyznanej pożyczki następuje po złożeniu przez zainteresowaną jednostkę skryptu dłużnego.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy końcowe

§ 22

1. Zarządy Wojewódzkie oraz służba rewizyjna ZG PTTK zobowiązane są w ramach prowadzonej kontroli do sprawdzenia, czy przydzielone środki Funduszu zostały wykorzystane właściwie i zgodnie z ich przeznaczeniem.
2. Dotacja lub pożyczka, względnie ich część, zużyta niezgodnie z przeznaczeniem podlegają natychmiastowej spłacie wraz z odsetkami karnymi o których mowa w § 20 ust. 3. Wszelkie koszty związane z dochodzeniem zwrotu dłużnej kwoty obciążają jednostkę, której dotację lub pożyczkę cofnięto.

1. Prezydium Zarządu Głównego może zawiesić tworzenie Funduszu w zarządzie wojewódzkim w przypadkach

- 1/ nie prowadzenia właściwej rejestracji oraz sprawozdawczości Funduszu,
 - 2/ nieprawidłowego wykorzystania Funduszu.
2. Środki finansowe naliczane przez Oddział zgodnie z regulaminem w przypadku określonym w ust. 1

odprowadzone są do budżetu ZG PTTK z przeznaczeniem na finansowanie działalności programowo-organizacyjnej i gospodarczej oddziałów danego województwa.

Osoby powodujące powstawanie strat o których mowa w § 8 ust. 1 i § 9 ust. 3 mogą zostać obciążone przez Zarząd Oddziału obowiązkiem wyrównania szkody na zasadach przewidzianych Kodeksem Pracy.

Cykl licznych uroczystości poświęconych 110 rocznicy utworzenia Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zainaugurowany został na terenie Ziemi Sądeckiej. W ramach obchodów, które odbyły się w dniach 26 i 27 listopada 1983 r. odbyły się dwie okolicznościowe akademie.

Uroczystość w Nowym Sączu, którą prowadził Prezes Zarządu Wojewódzkiego PTTK w Nowym Sączu, uświetnili swym udziałem: Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki Jan CISOWSKI, Sekretarz KW PZPR - Ludwik KAMIŃSKI, Sekretarz ZG PTTK - Kazimierz KOWALSKI, Wicewojewoda Nowosądecki - Zbigniew BARYLAK, Wiceprzewodniczący KTG ZG PTTK - Jerzy GAJEWSKI, Wiceprzewodniczący WRN w Nowym Sączu - Czesław GRZESIAK, Przewodniczący MRN w Nowym Sączu - Franciszek HOLYST i Przewodniczący Rady Wojewódzkiej PRON - Jan TUREK.

W okolicznościowym wystąpieniu Wiceprezes ZW PTTK - Jan KŁYS nawiązał do historii powstania oraz działalności Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Przypominając pierwszych inicjatorów powołania PTT - Leopolda ŚWIERZA i Walerego Eliasza RADZIKOWSKIEGO, podkreślił głęboki sens patriotyczno-poznawczy pierwszej organizacji turystycznej w Polsce. Podstawowe kierunki i motywy działalności PTT pozostały do dziś w pełni aktualne, pomimo całkowicie zmienionych warunków. Mówiąc o początkach turystyki górskiej w Tatrach, a później w całych Karpatach nie sposób nie wspomnieć o ogromnym wkładzie i zasługach Stanisława STASZICA, Wincentego POLA, Ludwika ZEJSZNERA, Tytusa CHALUBIŃSKIEGO czy Józefa STOLARCZYKA. To właśnie efekty pracy tych m. in. działaczy PTT stanowiły podstawę do burzliwego rozwoju turystyki górskiej. Oddział PTT "Pieniński" w Szczawnicy powstał jako czwarty w Polsce /1893 r./, a Oddział PTT "Beskid" w Nowym Sączu - jako szósty /1906 r./.

Jedną z najważniejszych dziedzin działalności PTT była szeroko rozumiana popularyzacja zasad ochrony przyrody, o czym niektóre instytucje dziś tym tematem się zajmujące zdają się dosyć często zapominać. To w Polskim Towarzystwie Tatrzańskim powołano Straż Tatrzańską, a w 1912 roku Sekcję Ochrony Tatr /Jan Gwałbert Pawlikowski/, to staraniem PTT w 1982 roku po polskiej i słowackiej stronie Pienin utworzony został park narodowy. Ze środowiska nowosądeckich działaczy wywodzili się twórcy pierwszej metodyki znakowania szlaków górskich w Polsce na czele z Feliksem Rapfem.

Zwiększający się ruch turystyczny spowodował konieczność rozwoju turystycznej infrastruktury /pierwsze schronisko - nad Morskim Okiem - 1874 rok, pierwszy znakowany szlak turystyczny z Toporowej Cyrhli do Morskiego Oka - przez Walerego Eliasza/. Na początku obecnego stulecia rozwinęła się turystyka robotnicza /m. in. przez organizację tzw. "Gospody Włóczęgów"/, a także turystyka narciarska, przewodnictwo, taternictwo i taternictwo jaskiniowe. Następnym krokiem rozwoju ruchu turystycznego było powołanie Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego /Mariusz Zaruski, Klemens Bachleda/. W 1939 roku dzięki wyteżonej działalności PTT było już w polskich górach 4513 km szlaków, 146 schronisk i stacji turystycznych, 2500 miejsc noclegowych w tych obiektach. W czasie II wojny światowej wielu działaczy PTT walczyło o niepodległość naszego kraju na ścieżkach kurierskich i szlakach partyzanckich, płacąc często najwyższą cenę - cenę własnego życia.

Głównym dziedzictwem idei PTT jest dziś duża kadra aktywnego społecznego, na której PTTK opiera swoją wielokierunkową działalność. Kadra ta w woj. nowosądeckim to 760 przewodników turystycznych i 320 przewodników turystyki kwalifikowanej, to aktywni 9 Oddziałów PTTK, 73 komisje programowych oraz społeczna praca PTTK na rzecz 9.000 swoich członków i społeczeństwa Ziemi Sądeckiej.

W swoim wystąpieniu Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki Jan CISOWSKI stwierdził, że jubileusz PTT dobrze uwidocznił założenia i cele tej pierwszej w naszym kraju turystycznej organizacji. Do dzisiaj nie stracili one nic na aktualności, gdyż poznanie i umiłowanie ziemi ojczystej oraz przekazywanie o niej wiadomości młodemu pokoleniu pozostało nadal głównym motywem działalności PTTK. Pomimo, że w ostatnich latach turystyka przeżywała trudne chwile, dzięki ofiarności przede wszystkim społecznych działaczy mogliśmy je przetrwać. Wielka praca PTT i PTTK w ciągu minionych 110 lat skłania do oddania najwyższego szacunku. Jan Cisowski stwierdził, że otrzymane z rąk Wicewojewody Nowosądeckiego odznaczenie traktuje jako wyraz uznania dla całego resortu. Odznaczenie to jest także wyrazem i dowodem dobrej współpracy władz turystyki z turystyczną społecznością Ziemi Sądeckiej.

Sekretarz KW PZPR w Nowym Sączu - Ludwik KAMIŃSKI stwierdził, że wielka rodzina turystyczna powinna ochraniać najlepsze tradycje PTT i PTTK dla przyszłych pokoleń. Przypomniał również wybitny wkład aktywności turystycznej woj. nowosądeckiego w organizację Rajdu Przyjaźni Szlakami Lenina, życząc temu aktywowi satysfakcji z pracy w turystyce dla dobra kraju i społeczeństwa.

Sekretarz ZG PTTK - Kazimierz KOWALSKI serdecznie pozdrawiając zebranych w imieniu władz Towarzystwa nawiązał do aktualności założeń i celów PTT w bieżącej pracy PTTK, która odbywa się w całkiem zmienionych warunkach. W pracy tej widzimy głęboki sens społecznego posłannictwa Towarzystwa i jego służebnej roli wobec społeczeństwa. Mówca podziękował władzom GKT, a także władzom miejscowym za wszechstronne popieranie rozwoju turystyki i popularyzacji unikalnych walorów pięknej ziemi sądeckiej.

27. XI. 1983 r. działacze i pracownicy turystyki spotkali się w Domu Turysty PTTK w Zakopanem.

Z okazji rocznicowym wystąpieniem zwrócił się do zebranych Dyrektor OZGT PTTK w Nowym Sączu - Jerzy KALARUS. Właśnie tutaj - w Zakopanem, należy wspomnieć wybitną rolę, jaką dla turystyki górskiej odegrały schroniska. Po ponad pół wieku od chwili wybudowania większości z nich można powiedzieć, że decyzje lokalizacyjne ich posiadawców były trafne i do dziś sprawdzają się w praktyce. W b.r. obchodzimy 75 lat od otwarcia pierwszego w polskich górach schroniska nad Morskim Okiem. Następnie zbudowano obiekty w Roztoce i Polinie Pięciu Stawów Polskich, a poza Tatrami w Karpatach Wschodnich. 1906 rok - to pierwszy obiekt w Beskidach - schronisko na Markowym Szczawinach pod Babią Górą, a do I wojny światowej było już 13 schronisk. Lata międzywojenne stały się okresem burzliwego rozwoju bazy noclegowej w całym Karpatach / w 1939 roku - łącznie 46 obiektów /.

Po utworzeniu PTTK w związku ze stałym poszerzaniem form uprawiania turystyki, a przede wszystkim jej masowością - gospodarze obiektów stanęli wobec nieznanymi przedtem a skomplikowanych problemów / m.in. wzrastającej ilości turystów, potrzeby poprawy gospodarki wodno-ściekowej, dyskusyjnego modelu gastronomii w schroniskach, regionalizacji c.m. usług itd. /.

W ciągu 110 lat stale zmieniały się formy turystyki górskiej. Początkowo była ona wyłącznie elitarna, potem rozwinęła się w masową i socjalną, teraz obserwujemy odwrót od masowości i wzrost zainteresowania kwalifikowanymi formami turystyki. Obserwujemy także niestety znaczną dewastację naturalnego środowiska. Kol. Jerzy Kalarus wspominał najwybitniejszych kie-

rowników obiektów, często pełniących równoległe inne funkcje w GOPR-rze, przewodnictwie i podkreślił ich wielkie zasługi dla turystyki w górach.

Sekretarz KW PZPR w Nowym Sączu - Ludwik KAMIŃSKI podziękował zakopiańskim działaczom i pracownikom turystyki za kultywowanie tradycji ideologii PTT w PTTK, tradycji, która rozstawia piękno polskich gór w całym społeczeństwie.

Przedstawiciel Głównego Komitetu Turystyki - Piotr MASIUKIEWICZ nawiązał do przeplatania się funkcji ekonomicznej i społecznej schronisk górskich. Nad rolę obydwu tych funkcji odbywa się nieustanna dyskusja. Od postawy pracowników i personelu schronisk zależy, jak wypełniana będzie społeczna funkcja obiektu wobec kwalifikowanego turysty. Prowadzenie obiektu, to nie zawód, czy posada, lecz swojego rodzaju powinność i posłannictwo na rzecz turystów.

Sekretarz ZG PTTK - Kazimierz KOWALSKI przypominając raz jeszcze podstawowe i do dziś aktualne cele PTT stwierdził, że pracująca dziś ofiarnie kadra działaczy społecznych przywołuje postacie i idee PTT, pomimo, że działamy wśród dziesiątków tysięcy turystów, a powszechność i dostępność turystyki utrudnia prowadzenie schronisk w sposób odpowiadający potrzebom i pragnieniom zwłaszcza turystów kwalifikowanych.

Podsumowując dwudniowe uroczystości Prezes ZW PTTK w Nowym Sączu - Władysław STENDERA wyraził nadzieję, że dokładne przypomnienie szczytnej ideologii Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego stanie się dla pracowników i działaczy PTTK nowym impulsem dla lepszej pracy i działalności Towarzystwa na rzecz społeczeństwa. /A.M. - KKK/.

NA WARSZTACIE KOMISJI SPOŁECZNYCH

11 grudnia b.r. w Krakowie odbyło się plenarne posiedzenie Komisji Turystyki Górskiej Zarządu Głównego PTTK powiązane z posiedzeniem Prezydium ZG PTTK. Jest to doskonała okazja do przedstawienia działalności Komisji Turystyki Górskiej w mijającym roku.

Plenarne posiedzenia Komisji poświęcano tematyce ściśle związanej z działalnością programową: obchodom 110 rocznicy powstania oraz ideologii Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, realizacji uchwały Zarządu Głównego PTTK "PTTK a góry", otwarciu polskiego odcinka Międzynarodowego Górskiego Szlaku Przyjaźni. Komisja odbywała również narady konsultacyjne z przedstawicielami "górkich" Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej dotyczące jednolitego programu działania w sprawach istotnych dla bazy schronisk górskich PTTK. Narady programowe określające wspólne dziedziny i zasady współpracy odbywano również z Komisjami Zarządu Głównego PTTK: Turystyki Pieszej i Przewodników Turystycznych.

Bezpośrednia działalność programowa Komisji polegała na organizacji obozów dla kandydatów na przewodników GOT. Obozy te, w dużej części przeznaczone dla kadry pedagogicznej szkół, zrealizowano tylko częściowo.

Ważny element działalności stanowiły prace na rzecz zagospodarowania turystycznego polskich gór. Konserwacji poddano niemal 2,5 tys. km górskich szlaków znakowanych, w szczególności odcinki, którymi przebiega Międzynarodowy Górski Szlak Przyjaźni. Kontynuowano również, za pośrednictwem Oddziału PTTK w Zakopanem, remont ścieżek turystycznych w Tatrach. Wartość tych prac wyniosła 1,8 mln zł.

Przedmiotem troski Komisji była sprawa reaktywowania stacji turystycznych PTTK, w związku z tym opracowano szczegółowe założenia programowe zasad funkcjonowania stacji. Analizie poddano również funkcyj-

nowanie regulaminu schronisk górskich, stanowiącego załącznik do Uchwały nr 100/82 Prezydium ZG PTTK.

Ilość mianowanych w b.r. przewodników turystyki górskiej nie odbiegała od przeciętnej /około 130 osób/, zmalała natomiast ilość osób rozszerzających swe uprawnienia. Reprezentując interesy przewodników GOT Komisja złożyła propozycje zapisu uprawnień przewodnickich w uchwale dotyczącej przewodnictwa.

Znaczącą część działalności Komisji Turystyki Górskiej stanowiła turystyka wysokogórska realizowana przez 78 klubów PTTK. Były to zarówno szkoleniowe kursy wysokogórskie, jak też narady programowe i organizacyjne. Jednocześnie Komisja opiniowała merytorycznie i formalnie programy wyjazdów w góry świata realizowane przez górskie kluby PTTK.

W bieżącym roku Komisja Turystyki Górskiej zrealizowała dwa interesujące sympozja popularnonaukowe: "Łemkowskie" /21 września b.r. w Sanoku/ i poświęcone Mariuszowi Zaruskiemu /10 grudnia b.r. w Krakowie/. Czynione są starania o opublikowanie materiałów z tych imprez. Zorganizowano również zloty:

XVIII Ogólnopolski Zlot Przewodników Turystyki Górskiej w Sanoku i XXII Ogólnopolski Zlot Sudeckich Przewodników Turystyki Górskiej w Polanicy Zdroju.

Komisja prowadziła również współpracę z Biurem Turystyki Zagranicznej PTTK w zakresie realizacji wyjazdów polskich turystów w góry krajów sąsiednich, prowadziła również nabór przewodników na kursy pilotów górskich wycieczek zagranicznych.

Wspomnijmy również o działaniach związanych z otwarciem Międzynarodowego Górskiego Szlaku Przyjaźni Eisenach - Budapest, a szczególnie jego polskiego odcinka /zagadnienia związane z otwarciem Szlaku poruszaliśmy już kilkakrotnie na łamach "Informacji"/.

W zakończeniu przedstawimy kilka danych liczbowych. Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK koordynuje aktualnie działalność 42 komisji wojewódzkich i 260 oddziałowych, ponad 5 tys. przewodników turystyki górskiej, 17 komisji egzaminacyjnych, 101 terenowych referatów weryfikacyjnych GOT, 78 klubów górskich PTTK, 37 oddziałów znakujących szlaki górskie, 400 znakarzy, pod opieką Komisji pozostaje 8,5 tys. km znakowanych szlaków górskich.

Po raz jedenasty spotkali się w Domu Wycieczkowym PTTK w Chorzowie na ogólnopolskim zlocie przedstawicieli 44 zakładowych oddziałów PTTK. Organizatorem zlotu był Oddział PTTK "Górnik" przy Kopalni Węgla Kamiennego "Wujek".

Zasadniczym celem Zlotu było omówienie zadań programowych działalności w zakładowych ogniwach PTTK w 1984 roku. Jak zazwyczaj na tego typu spotkaniach wymieniano doświadczenia z działalności we własnych ogniwach. Zebrani dyskutowali na nurtujące wszystkich tematy - wykorzystanie zakładowego funduszu społecznego na działalność turystyczną, formy i metody pracy z młodzieżą oraz włączanie jej do aktywnej działalności turystycznej na terenie zakładu pracy oraz wprowadzenie programu turystycznego do pracy zakładowych obiektów wczasowych. Wiele uwagi poświęcono działalności na rzecz byłych pracowników zakładu - emerytów i rencistów.

W podsumowaniu Zlotu Prezes Zarządu Głównego PTTK kol. Andrzej GORDON ustosunkował się do wszystkich zgłoszonych uwag, apelując jednocześnie o dalszą aktywną działalność na rzecz PTTK, na rzecz własnego zakładu pracy, na rzecz turystyki i krajoznawstwa.

Prezes Oddziału PTTK "Górnik" kol. Bernard BORTLIK poinformował o nadaniu tytułu honorowego RWE "Wujek" Prezesowi ZG PTTK. Pamiątkowe medale otrzymały oddziały PTTK uczestniczące w największej ilości Zlotów.

Uczestnicy Ogólnopolskiego Zlotu Oddziałów Zakładowych PTTK zwiedzili kopalnię węgla kamiennego w Zabru Bielszowicach.

Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK podjęła prace nad opracowaniem założeń i powołaniem do życia Szkoły Górskiej PTTK. Celem takiej Szkoły byłoby szkolenie turystów górskich, kształcenie kadr programowych i gospodarczych Towarzystwa w zakresie spraw górskich, nauczanie w zakresie turystyki i krajoznawstwa górskiego wedle zapotrzebowania innych środowisk społecznych, inspirowanie działalności wydawniczej w zakresie wydawnictw metodycznych i szkoleniowych, wreszcie ułatwianie współpracy i integracji ludzi oraz środowisk zajmujących się szkoleniem górskim w Towarzystwie przy zachowaniu odrębności programowej i odrębności statutowej poszczególnych jednostek. W chwili obecnej opracowywana jest koncepcja organizacji Szkoły.

W 1940 roku, w imię Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego powołano Wydział Opieki nad Zabytkami. Wydział ten, już w Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym, został przekształcony w działającą nieprzerwanie Komisję Opieki nad Zabytkami.

Spółeczny ruch opieki nad zabytkami rozwijał się równoległe w innych organizacjach, jednak zawsze najbardziej masowy charakter reprezentował w PTTK. Z tego też względu już w 1984 roku Ministerstwo Kultury i Sztuki powierzyło Towarzystwu całość organizacji społecznej opieki nad zabytkami. Określono jednocześnie zakres działalności oraz zobowiązano społecznych opiekunów zabytków do przestrzegania zarządzeń i wskazówek konserwatorów zabytków.

W 1984 roku miało 35 lat nieprzerwanego zorganizowanie społecznego ruchu opiekunów zabytków w PTTK, a następnie w PTTK. Działająca od 35 lat Komisja Opieki nad Zabytkami może poszczycić się dąkami i różnorodnymi osiągnięciami. Uratowano od zniszczenia wiele zabytków, zorganizowano szereg muzeów PTTK, bardzo szeroko rozwinięta działalność popularyzatorska - zarówno w Towarzystwie jak i poza nim. Terenowe Komisje Opieki nad Zabytkami istniejące przy ponad 200 oddziałach PTTK erszają prawie 6 tys. społecznych opiekunów zabytków i ponad 200 młodzieżowych zespołów opiekunów zabytków.

Komisja Opieki nad Zabytkami Zarządu Głównego PTTK zamierza powołać w 1984 roku Klub Indywidualnych Użytkowników Obiektów Zabytkowych. Klub ten grupować będzie ludzi, którzy nakładem własnych środków finansowych i własnej pracy odbudowali i są obecnie użytkownikami obiektów zabytkowych. Jest takich ludzi około 120, inauguracyjne spotkanie klubu odbędzie się w maju 1984 roku.

15 stycznia 1984 roku mija 10 lat od utworzenia Służby Kultury Szlaku. Została ona powołana Uchwałą nr 100/74 Prezydium Zarządu Głównego PTTK jako forma działalności członków i kadry PTTK na rzecz kultury uprawiania turystyki i przestrzegania jej zasad przez wszystkich turystów. Zadaniem Służby jest wpływanie na kulturę turystyki poprzez osobisty przykład, okazywanie pomocy i pouczanie turystów o zasadach kultury na szlaku, ochronie zdrowia, poprawność ubioru i wyekwipowania, sposobach utrzymywania ładu i porządku na biwaku i w obiekcie turystycznym, a także o przepisach z zakresu ochrony środowiska naturalnego i zabytków kultury narodowej.

Uczestnicy Służby wypełniają swe zadania samodzielnie w czasie wycieczek i wędrowek. Akces do Służby powinni zgłaszać ci, którzy chcą czynnie przyczynić się do podniesienia w Polsce kultury uprawiania turystyki.

W dniach 17 i 18 grudnia b. r. w Warszawie odbyło się uroczyste posiedzenie plenarne Komisji Ochrony Przyrody Zarządu Głównego PTTK. Związane było ono z przypadającą w 1983 roku 30 rocznicą powołania w PTTK Komisji Ochrony Przyrody.

Prócz członków Komisji w posiedzeniu uczestniczyli jej byli działacze - kol. kol. Jerzy BRAUN, Zofia JARNUSZKIEWICZ, Władysław OLENDZKI, Franciszek K. SAWICKI.

Dziękując zebranych działaczom i życząc dalszej równie owocnej pracy w zakresie ochrony przyrody i naturalnego środowiska człowieka, Prezes ZG PTTK kol. Andrzej GORDON wręczył najbardziej zasłużonym honorowe odznaki Towarzystwa oraz okolicznościowe dyplomy. Okolicznościowe dyplomy zbiorowe za szczególnie efektywną działalność w okresie 30-lecia wręczono również przedstawicielom Wojewódzkich Komisji Ochrony Przyrody w Gdańsku, Poznaniu i Katowicach.

Członkowie Komisji oraz zaproszeni goście uczestniczyli również w spotkaniu z kierownictwem Kampinowskiego Parku Narodowego.

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Narady Prezesów Oddziałów PTTK

W październiku i listopadzie b. r. w Sopocie, Warszawie i Krakowie odbywały się narady strefowe Prezesów Zarządów Oddziałów Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Uczestniczyli w nich również przedstawiciele Naczelnych Władz Towarzystwa, prezesi i urzędujący członkowie Zarządów Wojewódzkich, Prezesi Wojewódzkich Komisji Rewizyjnych, dyrektorzy Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej, a także kierownicza kadra zawodowa Biura Zarządu Głównego PTTK. Podczas narad reprezentowanych było łącznie 367 oddziałów.

Narady poświęcono omówieniu najistotniejszych zadań podjętych przez Zarząd Główny PTTK w ciągu minionych 2 lat X kadencji, a także najbliższe zamierzenia PTTK w okresie do XI Zjazdu Krajowego. Jednocześnie podczas narad poddano szerokiej konsultacji projekty regulaminu Funduszu Pomocy Oddziałom PTTK.

SPRAWY ORGANIZACYJNE

W schronisku PTTK "Pod Mufflonem" 2 grudnia b. r. odbyła się wspólna narada Komisji Turystyki Górskiej Zarządu Głównego PTTK i przedstawicieli Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej z terenów górskich.

Zebrani zaapelowali do Władz Towarzystwa o zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę podjęcia wszelkich możliwych działań na rzecz zachowania majątkowej substancji Towarzystwa, a w szczególności dobrego stanu technicznego schronisk górskich. Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK stoi na stanowisku konieczności dalszego konsekwentnego wprowadzania w życie Uchwały nr 100/82 Prezydium ZG PTTK. Dostrzega się jednak sprzeczności interesów gospodarczych i programowych, szczególnie w zakresie wytypowanej listy obiektów turystyki kwalifikowanej. Wspomniana Uchwała jest wprowadzana w życie przede wszystkim dzięki aktywności Rad Programowych OZGT. Odczuwa się jednak potrzebę dokładniejszego sprecyzowania zadań i uprawnień Rad Programowych w stosunku do Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej, Zarządów Wojewódzkich i Zarządów Oddziałów PTTK oraz samych obiektów górskich PTTK.

Podkreślono, że Uchwała nr 100/82 winna być przestrzegana zarówno przez turystów jak i przez kierownictwo i personel schronisk. Personel obiektu górskiego powinien stanowczo reagować na wszelkie próby nierespektowania regulaminu określonego w Uchwale. Sformułowano szereg wniosków dotyczących działalności inwestycyjnej i remontowej Towarzystwa. Podkreślono konieczność priorytetowego traktowania prac remontowych i inwestycyjnych w obiektach turystyki kwalifikowanej, w szczególności zaś prac nad uporządkowaniem gospodarki wodnej w obiektach zlokalizowanych na terenach Parków Narodowych.

Poruszono również sprawy związane z limitem miejsc dla turystów indywidualnych w schroniskach. Limit ten winien być określany dla każdego obiektu oddzielnie, winien uwzględniać realia obiektu.

Zebrani poparli inicjatywę Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK dotyczącą wprowadzenia w życie Funduszu Schronisk Górskich. Jednocześnie stwierdzono konieczność częstszego przeprowadzania tego typu narad w okresach przed sezonami letnim i zimowym.

Bezpieczeństwo i higiena pracy jest tematyką rzadko poruszaną - nawet w sferach działalności przedsiębiorstw PTTK. W listopadzie 1983 r. w Trzebieszowicach k. Łąka Zdroju odbyło się szkolenie pracowników przedsiębiorstw PTTK - Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej, Zakładów Produkcyjnych "Foto-Pam" i Zakładów Remontowo-Budowlanych PTTK. Objęło ono wykłady z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, prawa pracy oraz zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach PTTK. Tematyka ta, ostatnio pomijana w Towarzystwie, jest istotnym elementem funkcjonowania przedsiębiorstw - stąd też waga przeprowadzonego szkolenia.

ZG PTTK planuje przeprowadzenie podobnego szkolenia dla urzędujących członków Zarządów Wojewódzkich PTTK oraz dla kierowników BORT PTTK.

Okazję szkolenia wykorzystujemy do zachęcenia jednostek PTTK do kontaktowania się w nurtujących kwestiach BHP i PPOŻ ze specjalistą d/s BHP i PPOŻ ZG PTTK.

Działalność Zarządu Głównego PTTK w pierwszej połowie kadencji koncentrowała się na uporządkowaniu gospodarki Towarzystwa, ochronie substancji materialnej i dostosowaniu działalności gospodarczej do warunków reformy gospodarczej. Stworzono między innymi nowe zasady funkcjonowania przedsiębiorstw PTTK, zgodnie z uchwałami X Krajowego Zjazdu zmierzono do systematycznego podnoszenia jakości i efektywności systemu udzielania zniżek organizacyjnych, zwiększając w tym celu wysokość dla członków i kadry Towarzystwa. Równocześnie wprowadzono nowe zasady funkcjonowania obiektów turystyki kwalifikowanej. Kontynuuje się realizację uchwały w sprawie łącznego podejmowania spraw programowych, organizacyjnych i gospodarczych.

Zarząd Główny PTTK przyjął programy działalności Towarzystwa w zakresie turystyki wodnej, w środowisku młodzieży szkolnej, w zakresie turystyki zagranicznej, określono również miejsce i rolę koła przy obrotu w życiu Towarzystwa.

Podczas narad strefowych przedstawiciele ogniw Towarzystwa mieli możliwość składania interpelacji pod adresem ZG PTTK. Wyjaśnień i odpowiedzi na nie udzielali członkowie Prezydium ZG PTTK.

Uczestnicy narad dokonywali szczegółowych konsultacji z kadrą Biura ZG PTTK w zakresie działalności programowej, organizacyjno-statutowej, turystyki zagranicznej oraz zagadnień ekonomiczno-finansowych i gospodarczych.

Uczestniczący w naradach strefowych zgłosili pod adresem Zarządu Głównego PTTK szereg wniosków, które po szczegółowym przeanalizowaniu zostaną wykorzystane podczas dalszego doskonalenia działalności Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Wnioski zgrupowane w trzech grupach tematycznych przeanalizowały najistotniejsze sprawy, zarówno poszczególne ogniw PTTK jak i całej działalności Towarzystwa. Odnotujemy tylko niektóre, obejmujące zagadnienia kompleksowe. Zgłoszono zatem m. in. potrzebę nowelizacji regulaminów Zarządu Głównego, Zarządów Wojewódzkich i Zarządów Oddziałów PTTK, przy jednoczesnym dostosowaniu ich do przeprowadzonej w PTTK reformy gospodarczej. Jednocześnie wnioskowano o dokonanie analizy pracy niektórych Zarządów Wojewódzkich i Zarządów Oddziałów PTTK. Zasygnalizowano potrzebę pozostawienia większej swobody decyzji niższym szczeblom Towarzystwa. Zwrócono również uwagę na konieczność podtrzymywania tradycji w Towarzystwie w zakresie umiejętnego wykorzystywania dotychczasowego dorobku w pracy z młodzieżą. Praca z młodzieżą wymaga jednocześnie konkretnych ustaleń z resortem oświaty i wychowania w sprawie organizacji ruchu turystycznego w szkołach, uwarunkowanego również statusem działaczy PTTK w szkołach. Efektem winno być jak najszersze włączenie młodzieży w działalność PTTK.

Wnioski z zakresu działalności programowej dotyczyły szeregu spraw związanych z uprawianiem turystyki na terenach leśnych i przygranicznych. Imprezy PTTK, krajowe i zagraniczne, należy w większym zakresie насыcać treściami krajoznawczymi, a jednocześnie należy szeroko rozwijać działalność w zakresie ochrony przyrody i dóbr kultury narodowej.

Wiele wniosków związanych z działalnością gospodarczą Towarzystwa dotyczyło funkcjonowania bazy noclegowej PTTK, zgłaszano również konieczność pomocy w zagospodarowaniu w spręż dla wypożyczalni. Zaproponowano także powołanie przedsiębiorstwa PTTK produkującego specjalistyczny sprzęt dla turystów.

Wszystkie szczegółowe wnioski zostaną poddane szczególnej analizie. Będą one wykorzystywane do dalszej pracy Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

MATERIAŁY DO KOLEJNYCH INFORMACJI ZARZĄDZAJĄCYM PROSIMY PRZESYŁAĆ DO:
ZARZĄD GŁÓWNY PTTK
ul. SENATORSKA 11
00 075 WARSZAWA.

